

WOJEWODA MAZOWIECKI
LEX.R.0911/13/10

Warszawa, dnia 14 czerwca 2010 r.

Pan
Jerzy Pasek
Burmistrz Miasta i Gminy
w Lipsku

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146)

stwierdzam nieważność

Zarządzenia Nr 224/23/2010 Burmistrza Miasta i Gminy Lipsko z dnia 17 maja 2010 r. w sprawie odwołania Pana Sławomira Śmieciucha z funkcji dyrektora Zespołu Placówek Oświatowych w Krępie Kościelnej.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski

Uzasadnienie

W dniu 17 maja 2010 r. Burmistrz Miasta i Gminy Lipsko wydał Zarządzenie Nr 224/23/2010 odwołując Pana Sławomira Śmieciucha z funkcji dyrektora Zespołu Placówek Oświatowych w Krępie Kościelnej.

Jako podstawę prawną Zarządzenia Burmistrza podano art.38 ust.1 pkt 2 w związku z art.5c pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (t.j.Dz.U z 2004 roku Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.) oraz art. 30 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Na mocy powołanych przepisów ustawy o systemie oświaty, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, organ który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce, może odwołać nauczyciela z tego stanowiska w czasie trwania roku szkolnego bez wypowiedzenia..

Jak wynika z cytowanego wyżej zapisu art. 38 ust.1 pkt. 2 ustawy, znajduje on zastosowanie do sytuacji zupełnie wyjątkowych, nadzwyczajnych, kiedy to organ prowadzący szkołę może stwierdzić, że dalsze kierowanie szkołą lub placówką stanowi istotne zagrożenie dla realizacji jej celów lub też istnieją inne obiektywnie istotne okoliczności, które uniemożliwiają kierowanie szkołą lub placówką przez nauczyciela, którego odwołanie dotyczy. Taka interpretacja powyższego przepisu wynika z zawarcia w nim określenia, że jako przesłanki odwołania muszą zaistnieć okoliczności „szczególnie uzasadnione”.

Powyższy zapis, ze względu na swą treść, stanowi także o oczywistym wymogu uzasadnienia decyzji podjętej przez organ. Tymczasem Burmistrz Miasta i Gminy Lipsko, wydając wskazane Zarządzenie Nr 224/23/2010, nie tylko nie przytoczył przesłanek, jakimi kierował się odwołując Pana Sławomira Śmieciucha z pełnionej przez niego funkcji, ale również nie uzasadnił swojego stanowiska w sprawie.

Naczelnny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 grudnia 2008 roku w sprawie sygn. akt. I OSK 596/08 stwierdził, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem tego Sądu uznaje się, iż użyte w art. 38 ust.1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty pojęcie „szczególnie uzasadnionych przypadków” winno być rozumiane wąsko i oznaczać takie sytuacje, w których nie jest możliwe spełnianie przez nauczyciela funkcji kierowniczej, a konieczność natychmiastowego przerwania jego czynności zachodzi ze względu na zagrożenie interesu publicznego.

Z kolei w wyroku z dnia 9 grudnia 2003 r. Sąd Najwyższy w sprawie I PK 103/03 stwierdził, że *Uchwała zarządu gminy o odwołaniu nauczyciela ze stanowiska dyrektora szkoły podstawowej na podstawie art. 38 pkt 2(dawna systematyka przepisu) ustawy z dnia 7*

września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 ze zm.) powinna zawierać odpowiednie uzasadnienie.

W uzasadnieniu do tego orzeczenia sąd najwyższy podaje, iż W wyroku z dnia 19 lutego 1997 r., III RN 3/97, Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 38 pkt 2 ustawy o systemie oświaty przewiduje możliwość odwołania nauczyciela "w przypadkach szczególnie uzasadnionych", co oznacza, że zarówno ocena, jak i uznanie organu, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze, a następnie odwołuje go z tego stanowiska, nie mogą mieć charakteru dowolnego lub arbitralnego, lecz powinny być dokładnie i szczegółowo wywiedzione i uargumentowane w uzasadnieniu podjętej decyzji (uchwały), zaś ów wywód i argumentacja powinny podlegać wnikliwej kontroli zarówno organów nadzoru, jak i sądu. Sąd Najwyższy zwrócił przy tym uwagę na to, że niedopuszczalne jest powierzchowne traktowanie uzasadnienia, zwłaszcza wówczas, gdy przedmiotem sprawy jest ważny dla obywatela problem jego zatrudnienia i to - tak, jak w tym wypadku - gwarantowanego szczególnym przepisem ustawy.

Podobny pogląd - co do konieczności uzasadnienia decyzji (uchwały) organu odwołującego nauczyciela ze stanowiska kierowniczego na podstawie art. 38 pkt 2 ustawy o systemie oświaty - można wywieść bezpośrednio z prawa pracy, ze względu na treść art. 30 § 4 k.p., który powinien być stosowany odpowiednio do sytuacji odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego.

W niniejszej sprawie organ nie podał przyczyn odwołania Dyrektora w ciągu trwania roku szkolnego, w trybie szczególnym. Takie okoliczności nie zostały też przedstawione i uzasadnione przez organ, który wydał Zarządzenie, w trakcie postępowania nadzorczego. Powyższe stanowi o rażącym naruszeniu wskazanych w podstawie prawnej Zarządzenia przepisów.

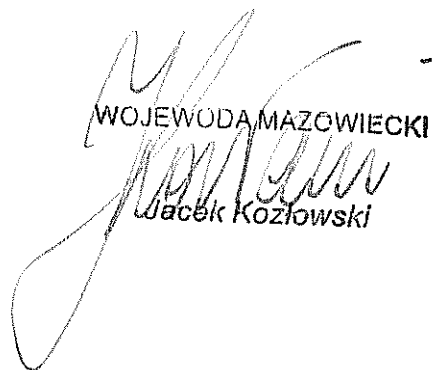
Należy dodać, że wbrew twierdzeniu zawartemu w samym tekście Zarządzenia, że zostało ono wydane po uzyskaniu pozytywnej opinii Kuratora Oświaty w Warszawie, w dacie wydawania Zarządzenia organ dysponował jedynie stanowiskiem Kuratora, w którym to stwierdzono brak możliwości wydania opinii ze względu na skomplikowane okoliczności sprawy. Zatem stwierdzenie użyte w Zarządzeniu nie jest prawdziwe, a zdaniem organu nadzoru nie można w takiej sytuacji zastosować przepisu art. 38 ust. 2 *in fine* ustawy o systemie oświaty – domniemanie tam zapisane dotyczy wyłącznie sytuacji całkowitego milczenia organu, na co wskazuje konstrukcja przepisu art. 38 ustawy. Zdaniem organu

nadzoru domniemanie zawarte w ustawie ma służyć uniknięciu blokowania przez kuratora oświaty odwołania dyrektora w sytuacji wyjątkowej – w przedmiotowej sprawie trudno mówić o wyjątkowości sytuacji także dlatego, iż pismo Kuratorium pochodzi z marca 2010 r., a odwołanie nastąpiło w maju 2010 roku. Można zatem przyjąć, że przedmiotowe zarządzenie zostało wydane również z naruszeniem wymogu uzyskania opinii Kuratora Oświaty.

W związku z powyższym Zarządzenia nie można uznać za zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym, co czyni zasadnym stwierdzenie jego nieważności..

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem, z dniem jego doręczenia (art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym).

WOJEWODA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski